

AZ IGÉNY ELÉVÜLÉSÉNEK JELENTŐSÉGE A FEDEZETELVONÁS SZEMPONTJÁBÓL - A NYÚJTOTT ELLENSZOLGÁLTATÁS FEDEZETI ÉRTÉKÉNEK VIZSGÁLATA

Nem csak annak van jelentősége, hogy felperes követelése a szerződés hatálytalanságának megállapítására irányuló per megindításáig elévült-e, hanem annak is, hogy fennállt-e még bírósági úton érvényesíthető igénye a hatálytalannak tekintett csereszerződés megkötésének időpontjában.

A szerző fél rosszhiszeműsége körében vizsgálendő az is, hogy a általa nyújtott ellenszolgáltatás a hitelező kielégítésére egyáltalán alkalmas-e . /Ptk.203.§, 1/2011/VI.15./PK. Vélemény 5.pont /

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint a Csongrád Megyei Bíróság 2000. április 27. napján kelt jogerős ítéletével egyetemlegesen kötelezte jelen per I-II.r. alperesét a felperes javára 30 nap alatt 4.000.000 forint kártérítés után kamat megfizetésére.

A jogerős ítélet alapján a felperes 2000. augusztus 31. napján 3.000.000 forint összegű kártérítés tekintetében terjesztett elő kérelmet a végrehajtás elrendelése iránt. A Szegedi Városi Bíróság 2000. szeptember 27. napján az I. r. alperessel szemben 0601-2. Vh.4482/2000. számon, a II. r. alperessel szemben 0601-2.Vh.4481/2000. számon kibocsátott végrehajtási lappal elrendelte a végrehajtást.

Az I-II. r. alperesek 2006. május 31. napján csereszerződést kötöttek, melyben az I és II. r. alperes a szerződés szerint a tulajdonában álló Sz., V. u.22.szám alatti házas ingatlan $\frac{1}{4}$ - $\frac{1}{4}$ tulajdoni illetőségét elcserélte a III-IV-V.r. alperessel az általuk bérelt Sz., K. u.2.szám II. emelet 7. szám alatti önkormányzati lakás bérleti jogával. A csereszerződés alapján a házas ingatlan $\frac{1}{2}$ tulajdoni illetőségét a III. r. alperes szerezte meg a IV-V.r. alperesek haszonélvezeti jogával terhelt, míg lakás az I-II. r. alperes bérleménye lett. A szerződésben a felek az ingatlanok értékét azonosnak tüntették fel.

A 2007. március 1. napján előterjesztett keresetében a felperes annak megállapítását kérte, hogy az I-II.r. alperes $\frac{1}{4}$ - $\frac{1}{4}$ tulajdoni illetőségét képező Sz., V. u. 22. szám alatti házas ingatlan vonatkozásában az I-II.r. alperes illetve a III-IV-V.r. alperesek között 2006. május 31. napján létrejött csereszerződés a Ptk. 203.§. /1/ bekezdése alapján vele szemben hatálytalan és a Csongrád Megyei Bíróság 2.Pf.22.371/1999/5. számú ítélete alapján az I-II.r. alperessel szemben fennálló követeléséért az I-VI.r. alperesek egyetemlegesen helytállni kötelesek, mert az I-V. r. alperesek azért kötöttek rosszhiszeműen eljárva csereszerződést, hogy a fenti kárigénye fedezetét elvonják, emellett az ügylet részben ingyenes is volt.

Az I- II. r. alperes a kereset elutasítását és kérte. Arra hivatkoztak, hogy bár a III.-V. r. alperest nem értesítették a kártérítésre kötelezés tényéről, de miután a csereszerződés megkötése előtt a felperes igénye már elévült, ilyen kötelezettségük nem is volt. A kártérítési igényét a felperes S. T.-ral az ingatlan korábbi

tulajdonosával szemben kívánta egy perben érvényesíteni beszámítás formájában, melyre jogi lehetősége nem volt. Az igényérvényesítés e módja a követelés elévülését velük szemben nem szakította meg.

A III-V. r. alperesek ellenkérelmükben a kereset elutasítását kérték arra hivatkozva, hogy a cserélő felek között nem került szóba az, hogy az I-II. r. alperesnek a felperes felé tartozása áll fenn, ilyen tartozásról egyéb forrásból sem tudtak. Álláspontjuk szerint a felperes követelése elévült, mert nem indított a jogerős ítélet alapján végrehajtási eljárást.

Az elévülési kifogás kapcsán a felperes arra hivatkozott, hogy a Csongrád Megyei Bíróság ítélete, majd az elővásárlási jogának gyakorlásával összefüggésben általa indított per (2004. január 27.) a csereszerződés megkötése előtt megszakította az elévülést. S. T. vételár visszafizetési kötelezettségét joga volt átvállalni és azt I-II.r. alperesek vele szemben fennálló tartozásába beszámítani. Ez is egy módja a jogerősen elbírált követelés bírósági úton való behajtásának, mely megszakítja a végrehajtási jog elévülését, akár eredményre vezet, akár nem. Utalt arra is, hogy 2004-ben a végrehajtónak is volt egy behajtási kísérlete, melyre vonatkozóan csatolta a felosztási tervezetet.

Az elsőfokú bíróság határozata indokolásában rámutatott, hogy elsődlegesen az elévülés kérdését kellett vizsgálnia, mert fedezetelvonás csak olyan követelés esetén állapítható meg, mely a perindítás időpontjában bírósági úton érvényesíthető igény. Mivel az I-II. r. alperest a Csongrád Megyei Bíróság 2000. április 27. napján kelt ítéletében marasztalta a felperes javára, ezzel a felperesi követelés elévülése a Ptk. 327.§./2/ bekezdése alapján újból elkezdődött., a felperes igazolta azt is, hogy 2000. szeptember 27. napján a végrehajtási lap kibocsátása megszakította az elévülést. Az ezt követő időszak tekintetében azonban az elévülés ismételt megszakadása nem igazolt, így a felperes követelése 2000. szeptember 27. napjától számított 5 év elteltével, de még jelen per megindítása (2007.március 1.) előtt elévült.

Utalt arra, hogy a felperes által hivatkozott per megindítása - melyben a felperes jelen peres feleken kívüli személynek járó vételárba kívánta beszámítani az I-II.r. alperesek vele szemben fennálló tartozását - az elévülést nem szakíthatta meg, mert a felperes követelését oly módon kívánta érvényesíteni, melyre jogszabályi lehetőség nem volt. A felperes igényét ugyanis jogerős ítélet állapította meg, így annak érvényesítési módja - önkéntes teljesítés hiányában - a bírósági végrehajtás. A Ptk.324.§./3/ bekezdése szerint csak végrehajtási cselekmények szakíthatták volna meg az elévülést, ilyet azonban a felperes nem igazolt.

Hivatkozott ugyan arra, hogy a végrehajtási eljárás során történtek végrehajtási cselekmények, azonban csupán egy hiányos elszámolást csatolt, bizonyítási indítványt az elévülés megszakadása tekintetében nem terjesztett elő, a végrehajtási iratok csatolását nem indítványozta. E körben értékelte a bíróság, hogy a felperes által előterjesztett beadványok azon megjegyzései („szükség esetén a végrehajtót is meg lehet keresni”; „a tárgyalás előtt meg fogom küldeni... minden más bizonylatot is amit még a tisztelt törvényszék szükségesnek tart”) nem érték el a bizonyítási

indítvány szintjét. Rámutatott, hogy miután a bíróság a felek bizonyítási indítványaihoz kötve van, és hivatalból a végrehajtási iratokat nem állt módjában beszerezni, így az elévülésre a felek által szolgáltatott iratokon túlmenő adatokat beszerezni nem tudott. A felperes által csatolt felosztási tervezetet – annak hiányai miatt – nem tudta felhasználni.

Miután az alperesek elévülési kifogása alaposnak bizonyult, a felperes követelésének egyéb vonatkozásait érdemben nem vizsgálta.

A részítélet ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést, melyben a Pp.252.§. /2/ és /3/ bekezdésére hivatkozással az elsőfokú bíróság részítéletének hatályon kívül helyezését kérte.

Álláspontja szerint az I-II.r. alperest kártérítésben marasztaló ítélet, a végrehajtási lap, a végrehajtó végrehajtási jog bejegyzése iránti kérelmét elutasító 2003.december 16. napján kelt földhivatali határozat és a végrehajtó felosztási terve - mint az elsőfokú eljárásban csatolt okirat - elegendő bizonyíték annak igazolására, hogy igénye a perindítást megelőzően nem évült el. Minden beadványát azzal fejezte be, hogy a bíróság felhívására csatolni fog minden kért bizonyítékot és a bíróság 2012. szeptemberében nem említette végzésében, hogy az elévülést megszakító eljárással kapcsolatban bizonyítás kiegészítést vár. A törvényszék belebocsátkozott a per érdemi tárgyalásába, ezért elfogadottnak vélte, hogy követelése nem évült el.

A végrehajtási lap kiállítása folytán mind az I. r. mind a II. r. alperesre vonatkozóan irányadó, hogy 2005.szeptember 27. napjáig az igény nem évülhetett el. A II. r. alperes vonatkozásában a végrehajtó nem biztos, hogy lajstromba vette a végrehajtási lapot, többszöri felhívásra sem küldött róla semmilyen dokumentumot. Ezt követően a földhivatal 2003. december 16. napján kelt határozata igazolja a bírósági végrehajtó 2003. novemberi végrehajtási kísérletét, ugyanez irányadó a 2004. július 19. napján kelt felosztási terv tekintetében. Az elévülés megszakadása vonatkozásában a felperes által előterjesztett bizonyítékokat a bíróság megküldte az alpereseknek is, akik nem vitatták az elévülés megszakító árverés tényét.

Hivatkozott arra, hogy a végrehajtó megküldte számára a 2004. július 10-i árverési hirdetményt, sőt az előző, a 2004. április 22-én kelt sikertelen árverési jegyzőkönyvet is, de azokat, mivel az elévülési időn belül voltak és nem bírtak jelentőséggel, nem csatolta az elsőfokú eljárásban. A felosztási jegyzőkönyvből is csak azokat az oldalakat csatolta, melyek a releváns tényeket tartalmazták. Csatolta a végrehajtó igazolását a tekintetben, hogy az utolsó végrehajtási cselekmény időpontja 2004. augusztus 25-e volt az I r. alperes ellen folyt végrehajtás kapcsán. Az ingatlan 2006. július 13-ig nem volt az I-II. r. alperes nevében ezért a végrehajtás a Vht.52.§.a/pontja alapján szünetelt, ami a vagyontalan II. r. alperes tekintetében mindenképpen fennállt.

Utalt arra, hogy a kártérítési követelését nem a korábbi tulajdonostársával szemben akarta beszámítani, melyre nem volt törvényes lehetőség, hanem átvállalta annak I-

II. r. alperessel szembeni tartozását és velük szemben akart beszámítással élni. Az általa kezdeményezett perek - a 2004. január 27-én indult, az elővásárlási joggal kapcsolatos per, és a 2007. február 25. napján kelt a bírósághoz 2007. március 1-én érkezett keresetlevéllel indult jelen per - tulajdonképpen egyben végrehajtási pernek is tekinthető, melyek az elévülést a II. r. alperessel szemben is megszakították.

Az I.r. alperes ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helyes indokai alapján történő helybenhagyását és a felperes fellebbezési eljárás költségeiben marasztalását kérte.

A III-V. r. alperes ugyancsak az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte. Arra hivatkoztak, hogy a felperes nem bizonyított semmit, csupán vádaskodik

Az ítéletábra mindenekelőtt az alábbiakkal tartotta szükségesnek kiegészíteni az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást.:

Az I. r. alperes sz. 11880/A/5. hrsz alatt felvett ingatlanát a végrehajtó 2004.06.10. napján értékesítette - egyebek mellett - a felperes által az I r. alperes ellen a perbeli kereset alapját képező igény kapcsán indított, a végrehajtó előtt V.1169/2000. számon folyamatban lévő végrehajtási eljáráshoz is kapcsolódóan.

Az így kiegészített tényállás alapján megállapítható, hogy a részítélet ellen a felperes által előterjesztett fellebbezés az I. r. alperes tulajdoni illetőségének átruházására vonatkozó keresetet elutasító rendelkezés tekintetében annyiban alapos, hogy az elsőfokú bíróság az elévülés tekintetében elfoglalt - az ítéletábra által az alábbiak miatt nem osztott - jogi álláspontja folytán érdemben nem vizsgálta, hogy a csereszerződés tekintetében a hatálytalanság törvényi feltételei fennállnak-e. A bizonyítási teher meghatározása, illetve a bizonyítás sikertelenségének következményeire vonatkozó tájékoztatás az elsőfokú eljárásban nem volt teljeskörű. A keresettel támadott szerződés hatálytalanságának elbírálásához szükséges tényállás nem áll rendelkezésre, emiatt a részítélet az I. r. alperes által átruházott tulajdoni illetőség tekintetében másodfokú felülbírálatra alkalmatlan.

A Pp.3.§./2/ bekezdése és 121.§./1/ bekezdése helyes együttes alkalmazásával bírálta el az elsőfokú bíróság a felperes I.-V. r. alperesekkel szemben előterjesztett keresetét a Ptk. 203.§./1/ bekezdése szerinti, a csereszerződés hatálytalanságának megállapítása iránti keresetként. E körben utal arra az ítéletábra, hogy bár a felperes egyes beadványaiban kártérítési igényként is megjelölte keresete alapját, azonban a részítélet meghozatalát megelőzően előterjesztett utolsó - 2012.szeptember 17. napján kelt - beadványa szerinti keresete kizárólag a szerződés hatálytalanságának megállapítása iránt előterjesztett keresetként értelmezhető az I.-V.r. alperes viszonylatában.

Az I-VI.r. alperesek egyetemleges helytállási kötelezettségére csak annak kapcsán utalt a felperes, hogy álláspontja szerint az I-II. r. alperessel szemben a jogerős ítéletben már megállapított kártérítési igénye nem évült el, ugyanakkor a III-V. r.

alperesek a jogerős ítéletben megállapított kártérítésért a csereszerződés hatálytalansága folytán felelnek.

A fellebbezésében előadottak – kellően határozott nyilatkozat hiányában – nem voltak keresetmódosításként értelmezhetőek, másrészt a Pp.247. §. (1) bekezdése korlátaira tekintettel sem voltak figyelembe vehetőek.

Helyesen ismerte fel az elsőfokú bíróság azt is, hogy e jogvitában elsődlegesen az elévülés kérdésében kell állást foglalni, s a csereszerződés fedezetelvonó jellege (hatálytalansága) csak a még bírósági úton kikényszeríthető (el nem évült) követelések tekintetében értelmezhető.

Az I-II. r. alperes, mint a Ptk.337.§-a szerinti egyetemleges kötelezett vonatkozásában mindazon tények, melyek nem a jogosult kielégítésével kapcsolatosak – így az elévülés is – szubjektív hatályúak – emiatt az elévülés bekövetkezte, az elévülés megszakadására vonatkozó körülmények önállóan vizsgálándók, az egyik kötelezett javára bekövetkezett elévülés, illetve annak megszakadása nem hat ki a többiekre.

Helyes az elsőfokú bíróság által elfoglalt jogi álláspont a tekintetben is, hogy miután a felperes kártérítési igényének elévülését megszakító perben jogerős ítélet született (végrehajtható határozatot hoztak) a Ptk.327.§./3/ bekezdése alapján az elévülést már csak a végrehajtási cselekmények szakítják meg.

A Pp.3.§./3/ bekezdése és 7.§./2/ bekezdése előírásainak mindenben megfelelő tájékoztatást nyújtott az elsőfokú bíróság a feleknek a tekintetben, hogy az elévülés megszakadását igazoló körülményeket a felperesnek kell igazolnia, megjelölte azt is, hogy az erre vonatkozó indítvány alapján a végrehajtási iratokat is beszerzi a bíróság.

Ennek ellenére a felperes értékelhető bizonyítási indítványt nem terjesztett elő, a II.r. alperes vonatkozásában az elévülés megszakadását igazoló okiratot sem csatolt.

Helytállóan értékelte az elsőfokú bíróság azt, hogy az elővásárlási jog gyakorlása kapcsán történt perindítás a Ptk.327.§./3/ bekezdése alapján az elévülés megszakadását nem válthatta ki, e tekintetben az ítéletábra az elsőfokú bíróság részítéletének jogi indokait mindenben osztja, azt megismételni nem kívánja.

Rámutat az ítéletábra, hogy az elévülés szempontjából nem csak annak van jelentősége, hogy az eredetileg bírósági végrehajtás útján érvényesíthető felperesi követelés a szerződés hatálytalanságának megállapítására irányuló (jelen) per megindításáig elévült-e (naturalis obligatio), hanem annak is, hogy fennállt-e még bírósági úton érvényesíthető igénye a felperesnek az I-II.r. alperessel szemben, a hatálytalannak tekintett csereszerződés megkötésének időpontjában, azaz a szerződés tárgyát képező ingatlan tulajdoni illetőségek fedezeti jellege az ügylet időpontjában fennállt-e még (Iránymutató a fenti értelmezésre fedezetelvonó szerződés egyes jogalkalmazási kérdéseiről szóló 1/2011/VI.15./PK. vélemény –a továbbiakban PKv. 3 és 4. pontja).

A II. r. alperes viszonylatában a végrehajtás elrendelését (2000.szeptember 27.) követően az elévülést megszakító cselekmény bekövetkezése nem igazolt, nyugvására alapot adó tényállás nem tárható fel, így a keresettel érintett szerződés megkötésének időpontjáig (2006.május 31.) az elévülés bekövetkezett, ezért az elsőfokú bíróság döntése is helyes e körben.

Az I. r. alperes viszonylatában azonban az elsőfokú bíróság a bizonyítékok téves értékelésével jutott arra a következtetésre, hogy a felperes által csatolt, az I.r. alperessel szemben indult végrehajtási eljárás kapcsán keletkezett okiratok nem alkalmasak az elévülés megszakadásának igazolására.

A felperes 2012. augusztus 14. napján kelt beadványa mellékleteként csatolt földhivatali határozat igazolja azt, hogy az önálló bírósági végrehajtó a felperes javára, az I. r. alperes tulajdonaként nyilvántartottnak vélt ingatlanra vonatkozóan V. 1169/2000/6. számon végrehajtási jog bejegyzése iránt terjesztett elő kérelmet, melyet a 100365/2003. számú határozatával a földhivatal elutasított.

Az ugyanezen beadvány mellékleteként csatolt 2004. július 19. napján kelt felosztási tervezet 2. oldala pedig azt igazolja, hogy az önálló bíróság végrehajtó előtt V. 1169/2000. számon (tehát az előző okiratban megjelölt végrehajtási számmal azonos számon) folyamatban lévő végrehajtási eljárásban a felperes kártérítés címén fennálló igényeként - 3.030.000 forint ügyérték mellett, melyből az államnak járó illeték 30.000 forint volt -végrehajtási cselekmény történt.

Az ítélet szerinti marasztalási összeghez képest a végrehajtani kért követelés összege azért alacsonyabb, mert az ugyanekkor csatolt végrehajtási lapok által igazoltan a felperes nem a teljes marasztalási összeg (4.000.000 forint és járulékai) csupán 3.000.000 forint tekintetében kért végrehajtást az I-II. r. alperessel szemben.

A felperes ezen beadványát és mellékleteit az elsőfokú bíróság kiadta nyilatkozattételre az alperesek részére azzal, hogy amennyiben nem nyilatkoznak a rendelkezésre álló adatok alapján fog határozni (17/I.számú végzés).

Az alperesek a felhívást a felperes beadványával és mellékleteivel együtt átvették, a mellékletek tartalmára vonatkozóan nem terjesztettek elő nyilatkozatot, nem jelezték, hogy a csatolt földhivatali határozat, vagy a felosztási terv nem a felperes jelen perhez kapcsolódó, jogerősen megállapított kártérítési igényének végrehajtása tárgyában született, így az elsőfokú bíróságnak a Pp.163.§./2/ bekezdése alapján a felperes által csatolt okiratok tartalmát - függetlenül attól, hogy a felperes a felosztási tervet nem teljes terjedelmében csatolta - a tényállása alapjául el kellett volna fogadnia, törvénysértő azok kirekesztése a tényállás megállapításának alapjául szolgáló bizonyítékok köréből.

A Pp.163.§./2/ bekezdése értelmében ugyanis a bizonyíték kirekesztésének a kétségbe nem volt előadás alapján csak akkor lett volna helye, ha a csatolt bizonyíték

tekintetében a bíróságnak kételye merül fel. A csatolt végrehajtási lapok a felosztási tervezet és a földhivatali határozat egymással összhangban álló adatai alapján azonban a felperes előadásához kapcsolódóan olyan körülmény nem áll fenn, mely alapján alappal kétségbe lehetne vonni azt, hogy a felosztási tervezet és a földhivatali határozat a jelen keresethez kapcsolódó kártérítési igény végrehajtása során keletkezett.

Mindkét említett irat az I. r. alperessel szembeni végrehajtási cselekményt igazol, 2003. december 16., illetve 2004. június 10. napjára (az ingatlan árverésének napjára). E cselekmények az elévülést az I. r. alperessel szemben megszakították, az elévülés a Ptk.327.§./2/ bekezdése alapján a megszakító cselekmény után újból megkezdődött, így mind a csereszerződés megkötésének, mind jelen per megindításának időpontjában a felperesnek az I. r. alperessel szemben még bírósági úton érvényesíthető, végrehajtható követelése állt fenn. Ennek megfelelően tévesen utalt az elsőfokú bíróság arra, hogy 2005. szeptember 27. napján a felperes követelése elévült.

Az elévülés tekintetében elfoglalt eltérő jogi álláspontja folytán az elsőfokú bíróság érdemben nem vizsgálta a csereszerződés fedezetelvonó jellegét. Az általa kiosztott bizonyítási teher nem teljes körű, s mivel a fedezetelvonó jelleg elbírálásához szükséges teljes körű tényállás nem áll rendelkezésre, ezért az ítéletábra a Pp.252.§./3/ bekezdése alapján az elsőfokú bíróság ítéletét az I.r. alperes tulajdoni illetőségének átruházásával kapcsolatos rendelkezése tekintetében a fellebbezési kérelem és ellenkérelem korlátai között hatályon kívül helyezte és ebben a keretben az elsőfokú bíróságot a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára utasította.

A megismételt eljárásban az elsőfokú bíróságnak arra kell figyelemmel lennie, hogy a kielégítési alap elvonása szempontjából valamennyi konjunktív jogszabályi feltétel a fedezetelvonó szerződés megkötésének időpontjára vonatkozóan vizsgálandó: rendelkezett-e akkor az I. r. alperes a szerződés tárgyát képező ingatlan tulajdoni illetőséget meghaladóan a felperes követelésének kielégítésére alkalmas („megfelelő”) egyéb fedezettel; a szerző fél rosszhiszeműsége (tudattartalma); a szerződés tárgyát képező szolgáltatások értékviszonyai (részbeni ingyenesség).

A felperes a fedezetelvonó jelleg mellett hivatkozott arra is, hogy az I.r. alperesnek nem volt egyéb fedezetként értékelhető vagyona, ezzel szemben azonban az I. r. alperes ellenbizonyítással élhet, s ha az sikerre vezet, akkor is a kereset elutasításának van helye, ha egyébként a szerződést a felek a fedezet elvonásának tudatában kötötték meg, vagy az ügylet részben ingyenes volt (1/2011/VI.15./PK. vélemény 4. pontja).

Az elsőfokú bíróság a bizonyítási teher kiosztásánál a fentiekre nem tért ki, így ezt a megismételt eljárás során pótolni köteles.

E körülmények tisztázását követően vizsgálandó az, hogy a szerző fél (III-V.r. alperes) tudott-e, vagy a körülményekből tudnia kellett-e az I. r. alperessel szemben fennálló felperesi követelésről és emellett – konjuktív feltételként – arról is, hogy a csereszerződés folytán a felperes mint jogosult kielégítési alapja részben, vagy egészben elvonásra került-e. Csak e két feltétel együttes fennállta esetén állapítható meg a III-V.r. alperes vonatkozásában a felperesi keresetet megalapozó rosszhiszeműség. A rosszhiszeműség keretében vizsgálandó az is, hogy a III-V.r. alperes részéről nyújtott ellenszolgáltatás (bérleti jog) a felperes kielégítésére egyáltalán alkalmas-e . (Lásd. a PKv 5.pontját)

A felperes több ízben hivatkozott arra is, hogy értékaránytalanság áll fenn a III-V. r. alperes javára a csereszerződés szerinti szolgáltatás és ellenszolgáltatás viszonylatában. Ezt az alperesek vitatták, emiatt a Pp.171.§./1/ bekezdése alapján szakkérdésnek tekintendő az, hogy bekövetkezett-e az ügylet alapján és annak időpontjában a III-V. r. alperes javára részben ingyenes szerzés. Erre vonatkozóan –a bizonyítási teher kiosztásának pótlása szükséges és a bírói felhívás után - bizonyítási indítványt a felperes köteles előterjeszteni és tartozik a bizonyítás várható költségét is előlegezni. Ennek elmaradása esetén a részbeni ingyenesség tényének bizonyítatlanságát az elsőfokú bíróságnak érdemi döntésében kell értékelnie.

Az elsőfokú bíróság a fentiek szerint meghatározott bizonyítási teher ismertetését (Pp.3.§./3/ bekezdés) és a felek felhívását követően (Pp.141.§./2/és /6/ bekezdés) lesz abban a helyzetben, hogy a felek által előterjesztett nyilatkozatok és bizonyítási indítványok tartalmától függően állást foglaljon az I.r. alperes tulajdoni illetőségét átruházó ügylet fedezetelvonó jellege tekintetében.

A Győri Ítéltábla Pf.V.20.064/2013/8.szám